

Måleteknisk ordliste

Allokering, definert i forskriften: en prosess for å bestemme hvilken mengde produsert petroleum av en total produksjon fra hele produksjonssystemet som skal tilordnes et individuelt felt.

Allokeringmåling, definert i forskriften: måling der måleresultatet inngår i en allokering. Dette omfatter ikke leveringsmålinger og CO₂-avgiftsmåling.

Analysemetoder, metoder anvendt for kjemisk analyse.

Arbeidsstandard, målestandard som rutinemessig blir brukt til verifisering og kalibrering av måleinstrument og målesystem.

Arbeidsområde, definert i forskriften: område definert ved to verdier av en størrelse som, under spesifiserte forhold, kan måles med et gitt måleinstrument eller målesystem med en spesifisert instrumentell måleusikkerhet. Et måleinstrument eller målesystem kan ha flere arbeidsområder.

Automatisk prøvetaker, et system som er i stand til å ta representative prøver fra fluider som strømmer i et rør. Systemet består minst av en prøvetakingsprobe (-sonde), en tilknyttet kontrollenhet og en prøvebeholder.

Avlesning eller visning, verdi gitt av et måleinstrument eller et målesystem.

CO₂-avgiftsmåling, definert i forskriften: måling der måleresultatet danner grunnlag for beregning av CO₂-avgift.

Direkte måling eller direkte målemetode, definert i forskriften: målemetode der verdien av en målestørrelse oppnås direkte uten behov for supplerende beregninger basert på et funksjonelt forhold mellom målestørrelsen og andre målte størrelser. Målemetoden forblir direkte, selv om det er nødvendig å foreta supplerende målinger av påvirkende størrelser for å gjøre korreksjoner.

Driftsforhold, definert i forskriften: verdier av målestørrelsen og påvirkende størrelser som måleinstrumenter og målesystem virker under.

En-fasestrøm, strøm av fluid med én termodynamisk fase (se veiledning til Kapittel 7).

Flerfasemåler, en måler for måling av individuelle olje-, vann- og gass-strømningsrater i en flerfasestrøm.

Flerfasestrøm, samtidig strøm av fluider med to eller flere termodynamiske faser (se veiledning til Kapittel 7).

Forstyrrelse, en påvirkende størrelse som har en verdi som er utenfor angitte nominelle driftsbetingelser for et måleinstrument eller målesystem.

Indirekte måling eller indirekte målemetode, definert i forskriften: målemetode hvor verdien av målestørrelsen beregnes ved en funksjonell sammenheng mellom andre målestørrelser, der disse er oppnådd ved direkte målemetoder.

Inngangsstørrelse, størrelse som skal måles, eller bestemmes på annet vis, for å beregne verdien til en målestørrelse. Korreksjoner og påvirkende størrelser kan være inngangsstørrelse til en målemodell.

In situ kalibrering, kalibrering av måleinstrument eller målesystem ved gjeldende driftsforhold på brukerstedet.

Installasjonseffekter, enhver forskjell i ytelse til et måleinstrument eller et målesystem som oppstår mellom kalibreringen under ideelle forhold (laboratorieforhold) og de faktiske driftsforholdene. For strømningsmålere kan denne forskjellen være forårsaket av forskjellige strømningsforhold på grunn av hastighetsprofil og forstyrrelser, eller av forskjellige driftsforhold.

Instrumentell drift, kontinuerlig eller inkrementell endring over tid i indikasjon, på grunn av endringer i måletekniske egenskaper til et måleinstrument.

Instrumentell måleusikkerhet, definert i forskriften: del av måleusikkerhet som kommer fra et måleinstrument eller et målesystem i bruk.

Instrumentell skjevhet, gjennomsnitt av gjentatte avlesninger minus en referanseverdi.

Justering, definert i forskriften: sett med operasjoner utført på et målesystem slik at avlesning tilsvarer gitte verdier av størrelsen som skal måles. En kalibrering er en forutsetning for en justering.

Kalibrering, definert i forskriften: operasjoner for å bestemme, under spesifiserte betingelser, forhold mellom avlesning til instrumentet som kalibreres og verdi til en sporbar målestandard med dokumentert usikkerhet.

Kalibreringsfaktor, benevnt eller ubenevnt tall som angir forholdet mellom avlesning og referanseverdi. Uttrykket er ment å dekke både det som internasjonalt kalles «meter factor» og «K-factor».

Kalibreringskurve, uttrykk for forholdet mellom avlesning og tilsvarende verdi målt med en målestandard.

K-faktor, forholdet mellom antall pulser generert av en måler og den mengde som passer gjennom en strømningsmåler (pulser per volum- eller masseenhet).

Kjemisk analyse, bestemmelse av de fysiske egenskapene eller den kjemiske sammensetningen til prøver.

Kompetanse, evnen til å anvende kunnskaper og ferdigheter til å utføre en virksomhet.

Korreksjon, en størrelse i en målemodell som kompenserer for en anslått systematisk feil.

Leveringsmåling (eng. Custody transfer measurements), definert i forskriften: måling med det formål å fremskaffe mengde- og kvalitetsinformasjon til bruk som fysisk og økonomisk dokumentasjon ved endring i eierskap og/eller ved transport av petroleum med skip eller i rørledning til terminal på land.

Linearitet, et måleinstruments evne til å respondere proporsjonalt på verdien til en størrelse.

Mastermåler, definert i forskriften: en måler som er kalibrert og som brukes til å prove andre målere.

Mastermålerprover, definert i forskriften: et system med en eller flere mastermålere og tilknyttet utstyr til bruk for å in situ kalibrere andre målere.

Måledata, data som inngår i en måling.

Måleenheter, en skalar størrelse, definert og vedtatt ved konvensjon, som brukes som sammenligningsgrunnlag for å angi verdien av fysiske størrelser eller egenskaper som kan måles.

Målefeil, definert i forskriften: målt verdi minus en referanseverdi.

Måleinstrument, instrument brukt til måling, alene eller sammen med tilleggsutstyr.

Målemetode, generisk beskrivelse av operasjoner involvert i en måling.

Målemodell, definert i forskriften: matematisk sammenheng mellom alle størrelser som er kjent for å være involvert i en måling.

Måleperiode, tidsintervall mellom første og siste måling i en serie eller tidsintervall for én måling.

Måleprinsipp, fenomen eller prosess som danner grunnlag for en måling.

Måleprosedyre, detaljert beskrivelse av en måling i henhold til ett eller flere måleprinsipper og til en gitt målemetode, basert på en målemodell og inkludert eventuell beregning for å oppnå et måleresultat.

Måler eller strømningsmåler, definert i forskriften: et instrument for å utføre kontinuerlige målinger av volum og masse til et fluid under dynamiske forhold.

Måleresultat, verdier som tilskrives en målestørrelse sammen med annen relevant informasjon, herunder måleusikkerhet.

Målerør, rørseksjon med måler og eventuelt seksjoner for strømningskondisjonering oppstrøms og nedstrøms av måler(e).

Målestandard, realisering av definisjonen av en gitt størrelse, med gitt verdi og angitt usikkerhet, brukt som en referanse.

Målestørrelse, definert i forskriften: størrelse som skal måles.

Målesystem, definert i forskriften: sett med ett eller flere måleinstrumenter og ofte andre komponenter, satt sammen og tilpasset for å gi informasjon som brukes til å generere måleverdier innenfor spesifiserte intervaller for størrelser av bestemte typer.

Måleteknisk sporbarhet, en egenskap ved et måleresultat hvorved resultatet kan spores til en referanse gjennom en dokumentert og uavbrutt rekke kalibreringer som hver bidrar til måleusikkerheten.

Måletekniske karakteristikk, egenskaper særlige egenskaper ved et måleinstrument eller målesystem som kan påvirke resultatet av en måling og som kan verifiseres.

Måleusikkerhet eller usikkerhet, definert i forskriften: en parameter som karakteriserer spredning av verdier som tilegnes en målestørrelse. Måleusikkerhet skal i denne forskrift forstås som ekspandert eller relativt ekspandert måleusikkerhet beregnet med en dekningsfaktor på 2, noe som gir et konfidensnivå på om lag 95 %.

Måleutstyr, definert i forskriften: måleinstrument, programvare, målestandard, referansemateriale og annet utstyr som brukes til å utføre en måling.

Måling, definert i forskriften: en prosess hvor man eksperimentelt oppnår en eller flere tallverdier som med rimelighet kan tilskrives en størrelse. Prosessen kan i tillegg til direkte fysisk sammenligning omfatte bruk av modeller og beregninger basert på teoretiske betraktninger.

Målt verdi av en størrelse eller målt verdi, verdien til en størrelse som representerer et måleresultat.

Netto standard volum, det totale volumet av olje unntatt sediment og vann, korrigert til referansetemperatur og referansetrykk.

Nominelle driftsbetingelser, definert i forskriften: driftsforhold som må være oppfylt under en måling for at et måleinstrument eller målesystem skal yte som planlagt.

Nøyaktighet eller målenøyaktighet, definert i forskriften: grad av samsvar mellom en målt verdi og en referanseverdi for en målestørrelse,

Overgangsstrømningsrate, strømningsraten gjennom en måler der ytelseskrav kan endres.

Produsert (mengde) petroleum, definert i forskriften: petroleum som er produsert og solgt, samt petroleum som er produsert for salg fra felt i produksjon og felt som er nedstengt. Petroleum som er levert vederlagsfritt eller som en kompensasjon til en annen part regnes ikke som solgt.

Prover, definert i forskriften: et system for å prove strømningsmålere i målesystem for kontinuerlig og dynamisk måling av olje.

Proving eller prove, definert i forskriften: in situ kalibrering for å bestemme en målers kalibreringsfaktor.

Prøvetaking, alle trinn som utføres for å frembringe en prøve som er representativ for innholdet i et rør, tank eller en annen beholder der innholdet skal analyseres.

PVT (trykk-volum-temperatur)-data, data brukt i tilstandsligninger for en flerfasefluid for å beregne faseoverganger og for å beskrive fluidets fysiske egenskaper for et gitt sett av sammensetning, trykk og temperatur.

Påvirkende størrelser, en størrelse som ikke er målestørrelsen, men som påvirker måleresultatet. Påvirkende størrelser kan for eksempel være knyttet til klimatiske, elektriske og mekaniske omgivelsesforhold.

Referansebetingelser, referansetemperatur og referansetrykk anvendt ved måling.

Referansemateriale, materiale som er tilstrekkelig homogent og stabilt og som er egnet til tiltenkt bruk ved måling.

Referanseverdi, verdi brukt som basis for sammenligning med størrelsesverdier av samme type.

Repeterbarhet, målepresisjon ved repeterbarhetsforhold. På ligningsform er repeterbarhet definert som:

$$R\% = \left(\frac{Maks - Min}{Min} \right) \cdot 100$$

Repeterbarhetsforhold, forhold som innebærer gjentatte målinger på det samme eller lignende objekter over en kort tidsperiode på samme sted med samme måleprosedyre, operatører, målesystem og driftsbetingelser.

Representativ prøve, prøve med en sammensetning som er lik sammensetning i den mengden prøven er tatt fra.

Reproduserbarhet, målepresisjon ved reproduserbarhetsforhold.

Reproduserbarhetsforhold, forhold som innebærer gjentatte målinger på det samme eller lignende objekter på forskjellige steder med forskjellige operatører og målesystemer.

Retensjonstid, den tiden det tar for en bestemt gasskomponent å bevege seg gjennom kolonnen til detektoren til en gasskromatograf.

Revisjonsspor, definert i forskriften: dokumentasjon som muliggjør rekonstruksjon av hendelsesforløp.

Rørnormal, definert i forskriften: utstyr for in situ kalibrering (proving) av oljemåler, basert på forskyvning av et legeme gjennom et kalibrert rør.

Rørnormalens basisvolum, volumet til rørnormalen ved referansebetingelser, som vist på kalibreringssertifikat, og oppnådd ved aritmetisk gjennomsnitt av et akseptabelt antall påfølgende enkeltkalibreringer.

Sensor, del av et målesystem som registrerer en påvirkning fra et måleobjekt.

Sjekksum (eng. checksum), en kode som brukes til å sjekke integriteten av data, eller den matematiske funksjonen av dataene.

Skjevhet, estimert systematisk målefeil.

Sonde, rør som overfører målestørrelse til måleinstrument.

Stabilitet til et måleinstrument, evnen til et måleinstrument til å holde ytelsesegenskapene uendret i løpet av et bestemt tidsintervall, når alle andre forhold er de samme.

Strømningskalibrering, kalibrering hvor et fluid strømmer gjennom måleren.

Strømningsproporsjonal prøve, prøve tatt fra en rørledning slik at prøvetakingsfrekvensen gjennom prøvetakingsperioden er proporsjonal med strømningsraten til fluidet i rørledningen.

Strømningsrate, mengde (volum, masse og energi) per tidsenhet av et fluid som strømmer gjennom en måler eller et målesystem.

Strømningsrateområde (-intervall), området mellom minste strømningsrate (q_{\min}) og største strømningsrate (q_{\max}).

Styringssystem (for måling), de aktiviteter, systemer, prosesser og prosedyrer som tas i bruk for å planlegge, gjennomføre, evaluere og korrigere virksomheten slik at den samsvarer med krav fastsatt i eller i medhold av denne forskrift. Begrepet styringssystem omfatter internkontroll.

Størrelse, egenskap til et fysisk objekt, et fenomen eller noe annet som kan bestemmes kvantitativt ved måling.

Størrelsers verdi eller verdi, en kombinasjon av måltall og måleenhet. Måltallet angir hvor mange måleenheter den fysiske størrelsen består av.

Største tillatte målefeil eller feilgrense, definert i forskriften: største tillatte avvik fra en referanseverdi som er tillatt for en måling, måleinstrument eller målesystem.

Systematiske målefeil, del av målefeil som ved gjentatte målinger forblir konstant eller som varierer på en forutsigbar måte.

Testprøve, utdrag fra prøvekanne eller delprøve som tilføres analysator. Hele testprøven anvendes i analysen.

Tilknyttet måleinstrument, et instrument til måling av visse størrelser som er karakteristiske for fluidet og som anvendes som inngangsstørrelser eller en korreksjon i en målemodell.

Tilstandslikning, termodynamisk ligning som beskriver fluidets tilstand under et gitt sett med fysiske forhold.

Usikkerhetsbudsjett, en redegjørelse for en måleusikkerhet, for komponenter som inngår i måleusikkerheten og for hvordan disse er beregnet og kombinert.

Usikkerhetsgrense eller måleusikkerhetsgrense (eng. target measurement uncertainty), øvre grense for måleusikkerhet, fastsatt på grunnlag av tiltenkt bruk av måleresultatet.

Utgangsstørrelse, målt verdi beregnet ved bruk å bruke verdier til inngangsstørrelser i en målemodell.

Validering, definert i forskriften: bekreftelse gjennom fremleggelse av objektive bevis på at kravene til en bestemt tiltenkt bruk eller anvendelse er oppfylt.

Verifikasjon, definert i forskriften: bekreftelse gjennom fremleggelse av objektive bevis på at spesifiserte krav er oppfylt.

Yteevne eller ytelse (til et måleinstrument og målesystem), egenskap som definerer et måleinstrument eller målesystems evne til at utføre ønskede funksjoner.